

Христо Лозев

СМИРНЕНСКИ ВСРЕД НАРОДА.

В началото на май 1921 година кооперация "Освобождение" изпрати другаря Христо Смирненски при мен като помощник с изричното нареждане да му възлагам колкото се може по-лека работа.

Завеждах експлоатацията на държавното сечище в Рила под село Радуил, Самоковско, което кооперацията беше взела за нуждите на новостроящия се народен дом на площад "Лъвов мост".

Работата се състоеше в извозване на трупите от планината до наетата дъскорезница край с. Марица на 2 километра от с. Радуил по течението на р. Марица. Биченето на трупите и изпращането — и изпращането на избичените материали до гара Костенец вършех сам до идването на Смирненски. С бележник и клуна в ръка Христо най-старателно извършваше тази работа. Но поради прекаранетата преди да дойде при мене тежка болест, тази наглед лека работа го изморяваше. И въпреки това то й не преставаше да пише.

След като разменеше няколко думи с коларите, изваждаше бележника си и седнал на някое грамадно чамово туловище шареше бърдо по белите страници.

Обичаше Христо да разговаря със селяните, особено с по-младите. Празничен ден отивахме заедно в Радуил и след като се определяха колари за превоз на трупите през седмицата, в къщата на братя Капитанови се събираха десет-петнадесет младежи, които редовно всеки празник идваха при нас и така образуваха негласен просветен кръжок. Такъв кръжок съществуваше и по-рано, но с идването на Смирненски, беседите станаха по-оживени. Интересът на Радуилската младеж стана по-голям, помещението се оказва тясно. Скоро дебелият сянки на букака над селото станаха сборище

Христо работеше по цял ден. *Хр. Лозев си спомня това, при написването на спомени за арменския въстание*